

maa gaa forud, og som naturligvis ogsaa er forudsat i selve Lovforslaget. Denne Undersøgelse er nu allerede iværksat ved Cirkulære af 24. November, og Meningen er ved Udfyldning af Blanketter at skaffe Klarhed over, hvor mange Husstande her i Landet der har tilstrækkelig Flæsk og Svinekød til 31. Oktober 1918, hvor mange der har en Del Flæsk og Svinekød, men ikke tilstrækkeligt, og endelig, hvor mange der mangler den hele Forsyning, alt beregnet efter et Forbrug af 14 kg pr. Individ. Naar Undersøgelsen er færdig, vil Indenrigsministeren i Henhold til den i den eventuelle Lov saavel efter Lovforslaget som Ændringsforslaget givne Bemyndigelse kunne paalægge Kommunerne at skaffe det manglende Kvantum til Nedsaltning og at sikre sig Lokaler til Opbevaring.

De nærmere Regler angaaende Rationering af Flæsk, Fedt og Klaret bliver at fastsætte af Indenrigsministeren ved Overenskomst med Rigsdagens to Finansudvalg, hvorved Rigsdagen altsaa sikres Medindflydelse. Det var dette, man fra forskellige Sider ønskede, og man blev saa staaende ved dette Ændringsforslag Nr. 2. En saadan Ordning er ikke ukendt i Praksis, noget tilsvarende har vi i Loven om Kornordningen. Begge disse Ændringsforslag er stillede enstemmigt af Udvalget og tiltraadte af den højtærede Minister.

Tilbage har jeg nogle faa Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) har anmodet mig om paa hans Vegne at fremsætte her i dette høje Ting, da han paa Grund af det konservative Folkepartis Delegeretmøde i Odense er forhindret fra at være til Stede her. Det konservative Folkeparti havde hellere set en Ordning, hvorved derydedes Rabatkort, saaledes at den velhavende Klasse af Befolkningen og de mange for Tiden herboende velhavende Udlændinge ikke fik Andel i den nedsatte Pris. Statens Tilskud kunde herved formindskes. Som i Betænkningen anført, anser det konservative Medlem af Udvalget det for mindre retfærdigt, at Familier med smaa Børn faar den fulde Ration af Smør, til hvert Medlem af Familien, hvorved saadanne Familier vil blive favoriseret, idet det maa anses for nødvendigt, at der sikres smaa Børn, der bruger mindre Smør, fornøden Tildeling af sød Mælk. Det ærede Medlem fra Ærø vilde meget beklage, om det skulde vise sig uomgængelig nødvendigt at indføre Bytte-Smørkort til Restaurationsbrug, hvilket vilde være

til stor Ulempe, nærmest umuliggøre det for mange Mennesker, f. Eks. Forretningsfolk og visse Funktionærer, der af praktiske Grunde spiser et Maaltid daglig, særlig Frokosten, paa en Restauration, at vedblive hermed. Fordelen af en saadan Ordning synes heller ikke at berettigge til at paaføre Restauratør- og Tjenerstanden de betydelige Tab, som utvivlsomt vil blive Følgen for denne Klasse af Medborgere, som i Forvejen har lidt Tab ved Foranstaltninger paa andre Omraader, der berører Standen. Der sigtes til Bestemmelserne angaaende Spiritus, Øl, Cigarer og lignende. Og nogen finansiell Fordel for Statskassen frembyder Ordningen ikke, mener det ærede Medlem fra Ærø, tværtimod, idet det er Hensigten, at Restaurationer skal betale hele deres Smørforbrug med fuld Pris ogsaa af Hensyn til, at Kontrollen ved at skelne mellem Brug af Smør til Smørrebrød og til anden Mad altid vil frembyde ikke ringe Vanskeligheder.

Det var i Knaphed de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ærø ønskede skulde fremsættes ved denne Lejlighed, og jeg har gjort det, idet jeg samtidig vil tilføje, at jeg ønsker at knytte blot nogle faa Bemærkninger dertil, ikke paa nogen Maade af aggressiv Karakter — det vil jeg naturligvis ganske unglade, da det ærede Medlem ikke er til Stede —, og jeg har allerede paa Forhaand gjort en Modbemærkning med Hensyn til de mindre Rationer til Smaa børn og behøver derfor ikke at opholde mig yderligere derved, da jeg ikke ønsker Gentagelser. De øvrige Spørgsmaal har ogsaa været fremme i Udvalget, men den foreslaaede Ordning har ikke vundet megen Tilslutning. Overfor Tanken om Rabatmærker, hvorved en Del af Befolkningen vilde blive holdt ude fra Prisnedsættelsen, har vi gjort gældende, at ligesom Kornordningen, Brødordningen og Flæskeordningen omfatter alle i vort Samfund, saaledes burde ogsaa denne Ordning med Hensyn til Smørret være af lignende Karakter. I øvrigt mener jeg, at ved saadanne Foranstaltninger, der træffes af Staten, bør der ikke drages Grænser eller sættes Skillelinier. Det bør være en alle omfattende Foranstaltning. Om Byttekort til Restaurationsbrug har der ogsaa været forhandlet, men man fandt det betænkeligt ikke at indføre den samme Ordning, som man har med Hensyn til Brødkort, thi mange og da egentlig de bedst stillede vilde ved hyppig at spise paa Restaurationer kunne faa Ekstraration